

אקפן ואמי

אפריקה

בארץ איביביו באפריקה, בכפר אוקו, חי פעם איש צעיר בשם אקפן. פעם ראה אקפן נערה יפהפה והתאהב בה. בכל איביביו לא הייתה נערה יפה יותר מאמי והוא החליט לקחת אותה לאישה. באותם הזמנים החתן שילם סכום כסף גדול להורי הנערה שרצה להתחתן אתה, כי אם הנשואים לא צלחו, ההורים יהיו חייבים לפדות את הכלה מהחתן, אחרת היא היא נמכרה כשפחה. כזה היה הנוהג. על כן הביא אקפן להוריה של אמי מתנות רבות וכספים והוכרז כחתן, אך הנערה הייתה עדיין צעירה מדי, והוחלט שהם יתחתנו כאשר היא תגיע לגיל מתאים. ההורים הבטיחו שבזמן הנכון הם ישלחו את בתם אל אקפן לכפרו. עברו שבע שנים וההורים התחילו להכין את אמי לחתונה. אבא היה איש עמיד וקנה לבתו במתנה שפחה, בחורה צעירה שהוריה מוכנים היו למכור אותה.

יקרים לך שמרי על לשונך. ועכשיו קחי את הארגז ולכי אחריי!"

כשאקפן ראה את השפחה התעצב מאוד. התברר לו כי בת הזוג שלו לא יפה כפי שהוא חשב. אך לא עלה על דעתו שזו לא אמי שלו, שעבורה שילם כל כך הרבה. הרי עברו כבר שבע שנים ובזמן כזה המראה של בחורה יכול היה להשתנות. הוא הכין מסיבת חתונה והזמין אורחים רבים. אך גם האורחים התפלאו מאוד ולא פעם שאלו את אקפן "תמיד סיפרת כמה יפה אשתך העתידית. איפה היו עיניך?" אקפן רק פשט את ידיו ושתק.

וכך השפחה הייתה לאשתו של אקפן. היא נהגה בחומרה רבה עם אחותה של אמי, נזפה בה בגסות בכל הזדמנות, הכתה אותה בעודים חמים מהתנור והכריחה אותה להביא מים מהאגם בדוד גדול, שהנערה הקטנה יכלה רק בקושי להרים על ראשה. אקפן שאל את אשתו הצעירה מדוע היא כך נוהגת עם הקטנה, אך זו ענתה שזאת שפחה שאביה קנה לה לקראת החתונה, ושהיא יכולה לנהוג במשרתת שלה איך תרצה.

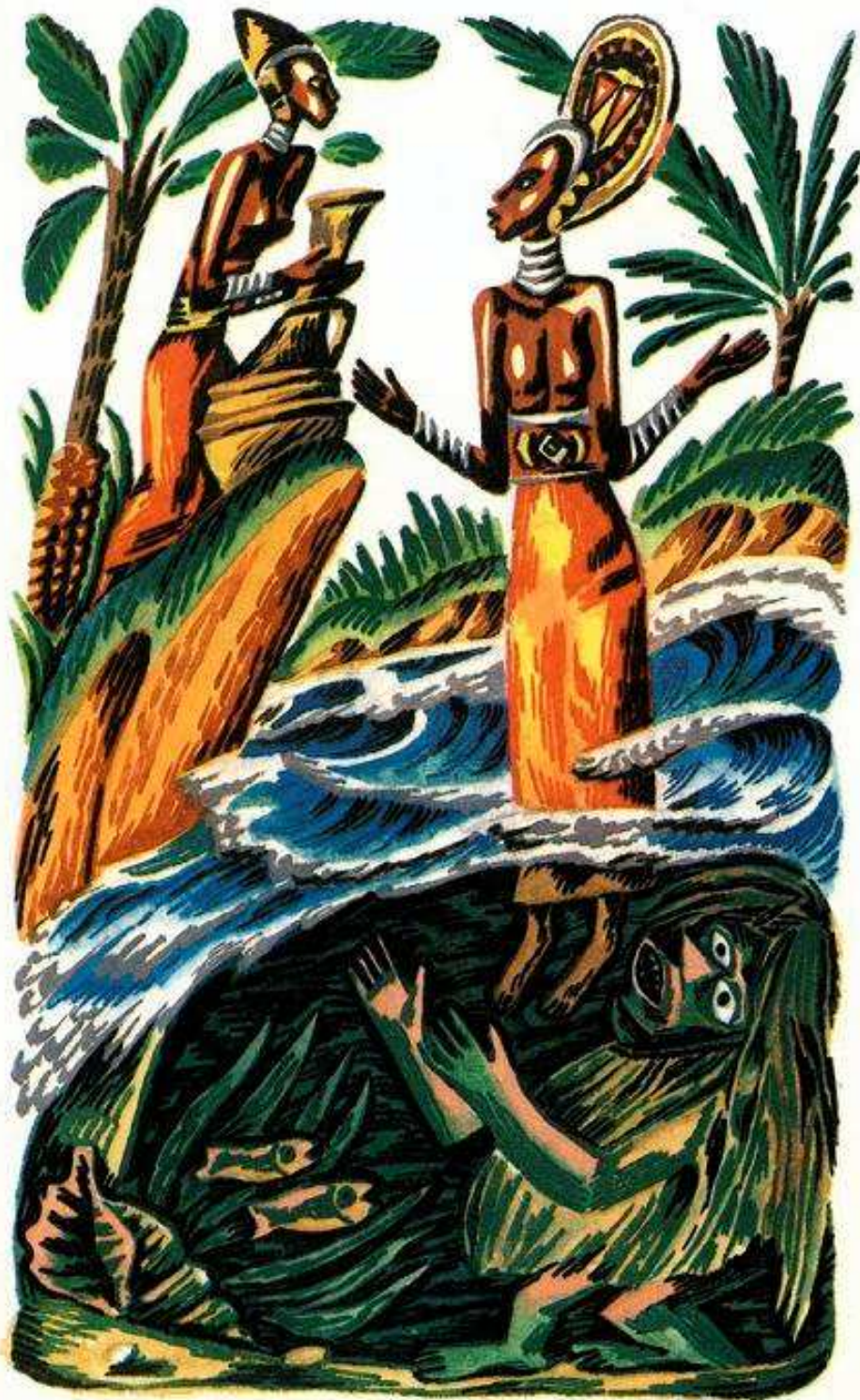
לאמי הייתה אחות צעירה, והן אהבו מאוד זו את זו. האחות מאוד הצטערה להיפרד מאמי וביקשה מאמא לשלוח גם אותה לזמן מה לביתו של אקפן. וכך בוקר אחד שלושת הבחורות יצאו לדרך, כשהשפחה נושאת ארגז גדול עם חפצים של אמי ועם מתנות אותן שלח אבא של אמי לאקפן. הדרך לכפר אוקו הייתה ארוכה והן רק לקראת ערב הגיעו לקרבת המקום. ראו שם אגם שממנו תושבי הכפר שאבו מים. על קרקעית האגם חי מפלץ מים ואסור היה להתרחץ באגם הזה, אך אמי לא ידעה על כך. הבחורות, עייפות מהדרך, החליטו לשחות קצת. השפחה ידעה על המפלץ ותכננה תעלול. רצתה שהמפלץ יחטוף את אמי אליו ואז היא, השפחה, תוכל להציג את עצמה כאמי ולהתחתן עם אקפן. לכן כשרק אמי נכנסה למים היא דחפה אותה חזק ואמי טבעה.

האחות הצעירה התחילה לצעוק ולבכות, אבל השפחה איימה עליה שאם תמשיך להתלונן היא תטביע גם אותה.

"תשתקי מיד" אמרה "אם תמשיכי לבכות אדחוף גם אותך למים. ושלא תעזי לספר מה שראית, ובמיוחד לא לאקפן. אני אתחתן אתו במקום אחותך. אם חייך

יום אחד באה הנערה הקטנה עם הדוד הגדול אל האגם, שאבה מים, אך לא היה לה כוח להרים את הדוד על ראשה. בסביבה לא היה מי שיעזור לה. היא התיישבה על החוף והתחילה לבכות. בבכי היא קראה את שם אמי, האחות האהובה שלה. אמי שמעה זאת והתחילה לבקש ממפלץ המים שירשה לה לעזור לאחותה. המפלץ הסכים אך דרש שאמי תשבע לחזור. אמי יצאה מהמים והאחיות התחבקו. הקטנה ביקשה שאמי תיקח גם אותה אל המפלץ שבמים. היא סיפרה באיזו אכזריות נוהגת השפחה. אמי הרגיעה אותה והבטיחה שבקרוב תתנקם על הסבל של אחותה הקטנה. אחרי המפגש עם האחות הנערה הקטנה חזרה הביתה. השפחה נזפה בה והרביצה לה שוב, כי שהתה באגם יותר מדי זמן. היא גם לא נתנה לה לאכול עד הלילה. למחרת הנערה הלכה שוב לאגם, חיכתה שכולם ישאבו מים וילכו וכאשר נשארה לבדה שוב קראה לאחותה. אלא שהפעם אמי לא הופיע במשך הרבה זמן. המפלץ ראה שלא רחוק מהאגם, מוסתר

בשיחים, יושב צייד, חבר טוב של אקפן, ולכן לא הסכים שאמי תצא מהמים. אך הנערה קטנה בכתה כל כך חזק שלבה של אמי נמס והתחננה כי ייתן לה לצאת ולו לרגע. היא בסוף יצאה מהמים ושמש הערב האירה על פניה, הפנים היפים ביותר שהיו אי-פעם בארץ איביביו. אמי חיבקה את אחותה, שמה את הדוד הגדול על ראשה וחזרה מיד למים. הצייד שראה את אמי היה כאילו ברק פגע בו. כשהתאושש בסוף הוא רץ לכפר וסיפר לאקפן שבמו עיניו ראה יפהפייה, שעזרה לנערה קטנה לעלות את הדוד על ראשה. הוא היה משוכנע שזו היא אמי שבה התאהב אקפן, ושמפלץ המים מחזיק אותה אצלו. אקפן רצה בעצמו להביט על הבחורה. מוקדם בבוקר הוא יצא עם הצייד והסתתר בין השיחים קרוב לאגם. כשאמי יצאה מהמים אקפן הכיר אותה מיד. הוא התחיל לחשוב איך לשחרר אותה מהשבי של המפלץ. אחד החברים הציע לו לבקש את עזרתה של בעלת אוב זקנה, שנהגה להביא קרבנות למפלץ.

אקפן הלך לבעלת האוב וסיפר לה על הצרה שלו. היא הסכימה לעזור ואמרה להביא לה שור לבן, עז לבנה, חתיכת בד לבן, תרנגולת לבנה וסל ביצים. בזמן המתאים היא תזרוק את הקרבנות לאגם בשמו של אקפן ולמחרת המפלץ יביא לה את הבחורה. אז היא תחזיר אותה לאקפן. אקפן קנה כל הדרוש, כפי שאמרה הזקנה. הגיע יום הקרבן ואקפן עם חברו הצייד ועם בעלת האוב יצאו לאגם. הזקנה קראה את הלחשים המיוחדים ואחר כך זרקה למים את השור הלבן, אחריו את העז, התרנגולת, סל הביצים ובסוף את חתיכת הבד הלבן. אחרי כך כולם חזרו לבתיהם. למחרת עם שחר חזרה בעלת האוב הזקנה לחוף האגם וראתה על החוף את אמי. היא אמרה לה לא לפחד, כי היא ידידה שלה והיא טוביל אותה לבעלה. הן הלכו לצריף של הזקנה ושם אמי הסתתרה. הזקנה שלחה הודעה לאקפן, אבל הזהירה אותו שינהג כאילו לא קורה דבר. השפחה לא צריכה לדעת בינתיים שהתעלול הנבזה שלה התגלה. אקפן עזב בהסתר את הבית ובלי שמישהו הרגיש בכך הגיע לבית הזקנה. בינתיים, כפי שנדברו, גם חברו

הצייד הלך אל האגם. שם הוא פגש את האחות הקטנה וגם אותה הביא לבית בעלת האוב. הרבה זמן התחבקו כולם, אקפן עם אמי והאחיות ביניהן ואחר כך התחילו לתכנן מה לעשות הלאה. סיכמו בסוף שהאחות הקטנה תחזור הביתה ושם תרגיז את השפחה. וכשזו תתנפל עליה הקטנה תתחיל לברוח לבית בעלת האוב. השפחה בוודאי תרוץ אחריה ואז אמי, שלמה ובריאה, תפתיע אותה. כך סיכמו וכך גם נעשה הדבר. הנערה הקטנה חזרה הביתה ועוד מהספ קראה לשפחה: "למה את מענה אותי? אינך בעלת הבית שלי אלא שפחה של אחותי. עוד תשלמי על הפשעים שלך!" כך קראה והתחילה לברוח. השפחה התרגזה נורא ובזעם התחילה לרדוף אחריה דרך כל הכפר. אבל הקטנה הייתה מהירה יותר. היא רצה לצריף של הזקנה וטרקה את הדלת אחריה. וכאשר השפחה פתחה את הדלת ראתה לפניו את אמי. השפחה הכירה מיד את הבחורה שאותה דחפה למים ונעמדה כמו מאובנת.

אקפן ניסה לשאול את העבריינית איך העזה להטביע את אמי ולהציג את עצמה במקומה. אך השפחה שתקה. ובאמת, מה יכלה להגיד? כל תושבי הכפר התאספו ליד הצריף של בעלת האוב. אקפן סיפר איזה מעשה נבזה עשתה השפחה ודרש להעניש אותה בחומרה. ואז התחיל אקפן להכין מסיבת נישואים ממשית שלו עם אמי. מאז, כשמי מהגברים רוצה להתחתן, הוא מוביל את הבחורה, אשתו לעתיד, בעצמו אל ביתו, כדי שבדרך לא יקרה אסון כלשהו, כפי שקרה לאמי ולאחותה הקטנה.